

- обрання неефективних механізмів управління підвищенням інформаційно-комунікаційних кваліфікацій працівників туристської галузі;
- низький рівень початкової підготовки працівників для участі у програмах підвищення кваліфікації,
- ризики впливів зовнішнього середовища, стейкхолдерів, конкурентів тощо,
- законодавчі, економічні та соціальні ризики при реалізації проєктів підвищення інформаційно-комунікаційних кваліфікацій працівників туристської галузі.

Отже, система управління підвищенням інформаційно-комунікаційних кваліфікацій працівників туристської галузі має високу актуальність. Інформаційно-комунікаційні системи є основою формування ефективної системи просування на ринку туристських послуг, що характеризується високим ступенем конкуренції. А підвищення кваліфікації працівників забезпечує залучення людей із високим рівнем підготовки, набором знань та умінь, високим рівнем цілеспрямованості та рисами характеру, що допомагають підвищувати продуктивність праці, та дають додаткові можливості для підвищення кваліфікації як форми мотивації працівників у туризмі.

Список використаних джерел:

1. Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т. 1. / Редкол.: ...С. В. Мочерний (відп. ред.) та ін. – КИЇВ : Видавничий центр “Академія”, 2000. – 864 с.

АКТУАЛЬНІСТЬ РОЗВ’ЯЗАННЯ ПИТАННЯ ЗАХИСТУ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ ГРОМАДЯН, ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ В ТУРИСТИЧНИХ УСТАНОВАХ, ЯК ВАЖЛИВИЙ ЕЛЕМЕНТ БЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ

Чередниченко О. Ю. кан.екон.наук, доцент, професор кафедри «Правові засади державної безпеки», Інституту підготовки юридичних кадрів для СБ України Національного юридичного університету ім. Ярослава Мудрого, доцент кафедри Фінансово-економічної безпеки, обліку і аудиту Харківського національного університету міського господарства імені О. М. Бекетова, **Козлова А. О.**, кан.екон.наук, ст. викладач, Харківського національного університету міського господарства імені О. М. Бекетова

Незважаючи на певні кризові явища в економіці держави, туристична галузь, має величезний потенціал та перспективи до розвитку, що робить її досить привабливою як для громадян (туристів) так і державних інституцій.

Аналіз туристичного ринку свідчить про те що турист при виборі тура перше за все звертає увагу на його ціну, рівень сервісу, трансферні послуги,

привабливість екскурсійної програми. При цьому, безпека туристів для наших співвітчизників не є традиційно першочерговою умовою. Доречи питання забезпечення безпеки туриста починається ще на стадії оформлення документів в туристичній агенції. Туристи надають менеджерам туристичних установ копії закордонних паспортів, іншу інформацію що містить особисті дані, котрі охороняються законом України «Про захист персональних даних». При цьому в більшості туристичних агенціях та установах відсутня система захисту персональних даних туристів.

Як правило, клієнту не доводяться вимоги закону України «Про захист персональних даних», не отримується письмова згода на використання його персональних (особистих) даних, а сама конфіденційна інформація зберігається, обробляється та використовується з явними порушеннями діючого законодавства. Відповідно до технології роботи туристичних установ після отримання вищенаведеної інформації у туристів туристичні агенції передають їх персональні дані туристичним операторам та готельерам.

Передача вказаних даних здійснюється засобами мережі Інтернет, а також за допомогою електронної пошти, факсимільного зв'язку та інших відкритих (незахищених) каналів зв'язку.

На протязі всього туру персональні дані туристів використовуються також страховими установами, авіакомпаніями, установами які надають послуги з трансферу, готельними менеджерами, менеджерами з продажу і організації екскурсійного продукту тощо. При цьому яким чином забезпечується охорона персональних даних туристів досконально не відомо. Таким чином, виникають передумови до безконтрольного, несанкціонованого доступу та використання персональних даних туристів, в тому числі з боку злочинних угруповань (наприклад різного роду шахраїв, торгівців людьми, наркоторгівців); окремих осіб чи організацій терористичної спрямованості, або представників незаконних воєнізованих формувань, іноземних спецслужб.

Слід зауважити, що більшість туристів та туристичного менеджменту навіть не уявляють небезпечні наслідки вищенаведеного, бо традиційно вважається що захистом громадян повинні опікуватися державні органи та правоохоронці, в тому числі в країні перебування.

На нашу думку важливим є те, що туристичні оператори, менеджмент туристичних агенцій та структури які з ними співпрацюють теж повинні активніше «включатися» в цю роботу. Мова йдеться, перш з все, про дії які не потребують значних додаткових фінансових затрат, а саме про:

- роз'яснювально-профілактичну роботу з клієнтами-туристами (наприклад: доведення туристу при придбанні туру норм законодавства про захист його персональних даних, правил безпеки в конкретній країні, надання інформації про поведінку у разі потрапляння у надзвичайну ситуацію та контакти органів влади, правоохоронців тощо);

- взяття на себе письмових зобов'язань щодо захисту персональних даних туриста та відображення це в договорі на туристичні послуги;

- забезпечення умов зберігання, обробки та використання персональних даних та іншої конфіденційної інформації відповідно до норм діючого законодавства;
- забезпечення захищеності каналів при передачі персональних даних та іншої конфіденційної інформації та недопущення при цьому неконтрольованого витоку вказаної інформації;
- запровадження захисту комп'ютерних мереж, засобів комунікацій туристичних установ від «хакерських» атак та шкідливих вірусних програм;
- пошук форм більш плідної взаємодії між туристичними установами і органами влади, правоохоронцями (наприклад, на рівні консульських структур міністерства закордонних справ, щодо недопущення неконтрольованого обігу інформації про громадян України в країні їх перебування) тощо.

Ще однією важливою умовою, яка дозволить на нашу думку мінімізувати негативні наслідки, є контроль з боку уповноважених державних інституцій щодо дотримання законодавства про захист конфіденційної та службової інформації в туристичному секторі. Крім того, дуже важливою умовою є надання допомоги цими державними інституціями допомоги туристичним установам щодо організації, налагодження та функціонування системи захисту вказаної інформації та вищенаведених превентивних заходів.

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ІННОВАТИВНОГО РОЗВИТКУ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ

Черненко К. В., канд. екон. наук., Полтавська державна аграрна академія

Інноватизацію можна визначити як процес забезпечення умов для активізації інноваційного розвитку, який використовується за умови об'єктивного усвідомлення необхідності комплексних змін в роботі організації, реалізується на засадах системності шляхом сприяння активізації інноваційного потенціалу економічної системи з метою забезпечення збалансованого прогресивного розвитку складових системи і, як наслідок, виведення системи на якісно новий рівень розвитку та отримання ефекту трансформаційно – інноваційного прискорення [2].

Інноватизація є основою організації обліково-аналітичного забезпечення управління підприємством із превалюванням науково-практичних ресурсів, знань, технологій, що є вищим рівнем розумової активності індивідів, формуючи розширені фахові компетенції, досягаючи рівноваги в упровадженні комп'ютерних технологій для оновлення та вдосконалення процесів обробки, передачі та зберігання обліково – аналітичної інформації. Бізнес потребує інформації в її якісному вираженні, що організовується через імплементацію технологічних та інтелектуальних рішень в обліковий та аналітичний процеси відповідно до попередньої оцінки індивідуальності запитів користувачів.